

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان (نوشته از سیر)

۱۹ دسمبر ۲۰۱۷

چپاولگران باعث آوارگی و دربردی زحمتکشان می شوند

چپاولگران سرمایه بدترین دشمنان زحمتکشان هستند. چپاولگران برای افزایش ثروت های شان، ملل دیگر را غارت می کنند. این غارت از طریق راه اندازی جنگ های ظالمانه و ستمگرانه صورت می گیرد. یکی از بلاهائی که این نوع جنگ های ستمگرانه به وجود می آورد، آوارگی و دربردی زحمتکشان تهدید است.

جنگ ستمگرانه ای که بیش از شانزده سال است ادامه دارد؛ یکی از جنگ های جنایتگستری است که بر تعداد آوارگان داخلی هر سال می افزاید. این آواره های مربوط به طبقات تهیدست و زحمتکشی هستند که خانه های گلین شان یا در بمباران امریکائی ها - ناتوئی ها ویران شده و یا هم جنایتکاران طالب و داعش آنان را از خانه های شان بیرون کرده و زندگی را بر این زحمتکشان فقیر و نادار دوزخ ساخته اند.

بر اساس گزارش دفتر هماهنگی کمک های بشری ملل متحد برای افغانستان (اوپا) در سال روان میلادی بیش از ۳۶۰ هزار افغان در داخل کشور آواره شده اند که نسبت به سال ۲۰۱۲ نشاندهنده بیش از ۱۷ درصد آوارگی زحمتکشان در کشور می باشد. همین اکنون، در اطراف شهر جلال آباد در حدود یک میلیون انسان زحمتکش در حالت بسیار فلاکتبار و با ناداری فاجعه بار زندگی می کنند، که اکثریت شان از ولسوالی های ننگرهار از ترس فاشیزم داعشی و بمباردمان امریکائی فرار کرده اند.

جنگ کنونی که در حدود شانزده سال قبل به نام دموکراسی و حقوق بشر آغاز شده؛ باعث آوارگی داخلی بی سابقه زحمتکشان در کشور ما شده است. در آوارگی زحمتکشان چند عامل نقش اساسی دارند: ستمگری امریکائی ها - ناتوئی ها که با بمباردمان و عملیات نظامی قریه و روستا و ده و کشتزارهای زحمتکشان را نابود می کنند، جنایت و بربریت طالبان و داعشی ها که توده های مردم را به گودال نیستی پرتاب می کنند، چور اربکی های تفنگدار و وحشت تنظیمی های جهادی که بر غفت و ناموس مردم تجاوز می کنند و دار و ندار زحمتکشان را چپاول می کنند و فقر روز افزون زحمتکشان و ثروت اندوزی افسانه ئی پولداران که ناشی از جنگ ارتجاعی کنونی است.

توده های مردم حق دارند سرپناه داشته باشند و هر جائی که خواسته باشند زندگی کنند، گرفتن سرپناه و کار از آنان و بمباردمان کشتزارها و خانه های گلین آنان و با قساوت بی مانند آنان را آواره ساختن جزوی از ماهیت دموکراسی سرمایه داران غارتگر و ماهیت واقعی حقوق بشر امپریالیستی است. توده های ما طرفدار دموکراسی هستند که در آن رفاه اکثریت مردم تأمین شده باشد و برابری به حیث حقوق ابتدائی و اولیه اکثریت انسان های زحمتکش شناخته شود. تا

«دموکراسی» امپریالیستی، آنهم با بم و بمباردمان همراه باشد؛ توده ها در کنار ده ها مصیبت دیگر، رنج آوارگی را نیز متحمل خواهند شد و هیچ گاه روی بهروزی و رفاه را نخواهند دید.